

Ljubljanski ZVON Leposloven in znanstven list.

Štev. 6. V Ljubljani, dne 1. ržénega cvéta 1892. Leto XII.

„Mea Kulpa!“

Zgodovinska rhapsodija.

Kaj bahá se Hasan paša?
On kristjane oponaša:
»Mea culpa — mea Kulpa!«

Tam, kjer Sava Kulpo pije,
Tabor turski polje krije.

Nad šatóri poleg Siska
Polumeseč, glej, se bliska.

Sred ostróga šátor krasen,
Pod šatórom pir je glasen.

Hasan paša god praznuje,
Zmag sijajnih se raduje,
Gostom pravi, beseduje:

»Hej, junaki, vince pijte!
Kórana se mar bojíte?

»Allah sám je vino vstvaril,
Nam v veselje ga podaril.

»Bil menih benediktinski,
Znal moliti sem latinski.

»Zdaj molitve so mi bitve,
Druge zabil sem molitve.

»Dánes pómnim le še eno,
Kratko, ali preiskreno.

»Ko končana dnes bo bitev,
Staro molil bom molitev:
»Mea culpa — mea Kulpa!«

»»Brž na nóge, v boj na Sisek!
Džaur bliža se ko blisek.««

Memi-beg pred pašo plane,
Tó mu reče . . . nem obstane.

Ni še noč na Kulpo pala,
Bitev že se je končala.

Čuj, s Hrvatom sredi Siska,
Brat Slovenec úka, vriska.

Teče Kulpa vsa krvava,
Hasan paša mrtev plava.

Sred továřsev naokoli,
Sred mrličev Hasan moli:
»Mea culpa, mea culpa!«

(Napisal l. 1886.)

A. Aškerc.

